

[Petra Petersen.]

anbefaling for vort land. Det er det ikke, men det er heller ingen anbefaling for os rigsdagsmedlemmer, og grunden er, at vi ikke løser problemerne, men lader befolkningen selv løse dem på den måde, man nu kan bedst.

Det er givet, at det er de enlige mødre og familierne med de mange børn, der er de dårligst stillede. Men der er heller ingen tvivl om, at de mange børn, der i dag må tage arbejde, samtidig med at de passer deres skole, i mange tilfælde kommer fra sådanne hjem. Det er så givet. Men der er i dag en meget stor stigning i det, man kalder selverhvervende børn, og jeg tror ikke, de i alle tilfælde kommer fra sådanne hjem, jeg tror også, de kommer fra de almindelige arbejderhjem. Fra 1948—49 til i dag er antallet af børn, der har arbejde, steget med 25 pct., og det er jo langt fra alle børn, der er optaget i denne statistik. Hovedmotivet til, at børn arbejder, er det økonomiske; meget ofte hører man, at en dreng eller pige skal tjene penge for at skaffe sig en frakke, et par sko eller anden beklædning, som hjemmet ikke kan skaffe.

Jeg tror også, det er vanskeligt at se bort fra, at den dalende levestandard og de elendige boligforhold har en afgørende indflydelse på den stigende ungdomskriminalitet. Også her er antallet af unge lovovertrædere steget stærkt fra omkring 1948, og jeg kan ikke se andet, end at de økonomiske byrder, der stadig lægges på befolkningen, er en direkte årsag hertil. Det er netop fra omkring 1948, at befolkningen i høj grad har mærket det økonomiske tryk; den mærker, hvordan den stadig får mindre og mindre for pengene, det er blevet meget vanskeligere at klare sig, og i disse år er ungdomskriminaliteten vokset fra 632 unge i 1948 til 1 306 i 1952, altså mere end en fordobling. Når hjemmene går i opløsning, og når de dårlige økonomiske vilkår præger hjemmet, er det naturligt, at forældre og hjem mister tiltrækningen for børnene og mister taget i dem; de får lov at sejle deres egen sø. En meget stor rolle spiller boligøden, der er ingen plads til børnene i hjemmet; det er ikke ualmindeligt, at 5—6 mennesker bor i en 2 værelses lejlighed, det er så almindeligt, at det betragtes som normalt. Vi ved godt, at det er vanskeligt at få en anden lejlighed i dag, særlig når der

er børn, men det er også en kendt sag, at det økonomiske spiller en afgørende rolle.

Den langt dårligere økonomiske stilling, arbejderklassen har i forhold til vore andre samfundsklasser, kommer til udtryk mangfoldige steder. I forbindelse med det lovforslag, vi har til behandling, er det interessant at gøre opmærksom på nogle tal, jeg har hentet fra Vedel-Petersens „Danmarks Statistik“. Tallene viser os børnedødeligheden indenfor de forskellige klasser pr. 1 000 børn. Det ser således ud for landbrugsgets vedkommende: gårdmænd og godsejere 32,5, husmænd 44,5, landarbejdere 48,6. Indenfor industrien: selvstændige 27,3, funktionærer 33,6, arbejdere 41,5. For handelens vedkommende: selvstændige 34,2, funktionærer 35,8, men arbejderne ligger helt oppe på 43,8. I de immaterielle erhverv ligger det sådan, at tallet for de overordnede er 26,8, for underordnede 31,5. Allerværst ser det ud for kategorien husgerning og uangivne erhverv, her er tallet helt oppe på 139,6. Dette sidste viser os i høj grad — for husgerning og uangivne erhverv omfatter jo mange ugifte mødre —, hvad det betyder, når en kvinde har dårlige vilkår under sit svangerskab. Men det viser også noget om den dårlige pleje, børnene får, når en moder straks efter fødslen igen skal gå på arbejde, og vel også, hvad det betyder, når hun på grund af sit arbejde ikke er i stand til at give barnet bryst. Men ikke mindst viser det, at børnedødeligheden er afhængig af befolkningens økonomiske levevilkår.

Det er så udmærket med undersøgelser af den svangre kvinde. Det er lige så udmærket med undersøgelser af børn under og i den skolepligtige alder, og det er udmærket med vore sundhedsplejersker, men det er dog en betingelse, at der gives børnene mulighed for gennem årene at få en rigtig ernæring og virkelig pleje, så at de kan vokse sig sunde. Det kan sikres gennem en virkelig støtte til familien. Derfor er det lovforslag, som mit parti har stillet, så afgjort nødvendigt, hvis man virkelig mener noget med snakken om hjemmene som grundpiller i vort samfund. Man skriver i dag spalte op og spalte ned om de samfundsopløsende tendenser, der findes i vort folk, og derved hentyder man bl. a. til de mange skilsmisser. Man behøver blot at se på de mange anstalter af forskellige arter,